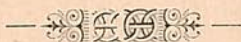

*Всѣки тамъ ще да захване
Да чете, да знай да смѣта,
Ахъ, че лошой да остане
Слѣпъ човѣка на земята.*

Ц. Калчевъ.

Добъръ урокъ.

(Басня).

Ъ една къща живѣли двѣ котки: бѣла и сива. Тѣ никога не се карали помежду си, а всѣкога живѣли другарски. Веднажъ имъ дали единъ голѣмъ симидъ. Сивата котка спала цѣла нощъ и била много изгладнѣла, искало ѝ се да изяде сама симидя. Бѣлата пѣкъ прѣзъ цѣлата нощъ ловила мишки и добрѣ се нахранила. Тя била сита, затова казала на другарката си:

— Хайде да раздѣлимъ симидя по равно. Ти изежъ твоята часть, а пѣкъ азъ ще скрия моята. Така и направили: раздѣлили симидя на двѣ равни части. Но сивата котка, като била много гладна, мислѣла си, че нейната часть е по-малка, а на другарката ѝ по-голѣма. Почнала да моли другарката си да размѣнятъ частитѣ на симидя. Направили и това, но сивата щомъ взела другото парче симидъ, веднага се разкаяла. Сега